

Reglerne for Fremstilling i Grundlovsforhør m. v. Disse Personer overgik først til Politiet, efterhaanden som deres Sager var saaledes oplyst, at Politiet blev i Stand til at overtage den videre Forfølgning.

Af de ca. 21 800 Personer, der blev interneret af Modstandsbevægelsen, var allerede inden den 13. Maj 1945 løsladt ca. 7000, og inden den 10. September 1945 var alle internerede overgaaet til Politiet eller løsladt. De løsladte var for den alt overvejende Del Personer, der ved deres Optræden under Besættelsen selv havde givet Anledning til Interneringen og derfor ikke havde noget rimeligt Krav paa Oprensning eller Erstatning. Der fremkom imidlertid trods al anvendt Omhu *Fejltagelser*, hvorved aldeles sagesløse Personer blev underkastet Internering. Disse *Fejltagelser* hidrørte navnlig fra Navne- eller Bopælsforvekslinger, men det kan ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget »heller ikke udelukkes, at der er foretaget Interneringer paa Grundlag af Anmeldelser, som senere har vist sig ganske grundløse. De Mennesker, der saaledes er blevet interneret ved en *Fejltagelse*, har et utvivlsomt berettiget *Krav paa Oprensning og Erstatning* for den Krænkelser, der er forvoldt dem. Efter de af Frihedsbevægelsen foreløbig tilvejebragte Oplysninger omfatter denne Gruppe ikke over ca. 300 Tilfælde i hele Landet.

Fra Frihedsbevægelsens Side har man som en foreløbig Foranstaltning udfærdiget *Erklæringer af forskellig Farve og Indhold* til de løsladte, saaledes at de Personer, hvis Internering efter de foreliggende Oplysninger skyldes en *Fejltagelse*, har faaet udleveret en hvid *Erklæring*, i hvilken det attesteres, at Interneringen har beroet paa en *Fejltagelse*, og at der intet foreligger for Arrestationsudvalget om, at den paagældende har begaaet nogen udansk Handling. Da disse *Erklæringer* udfærdiges uden nogen indgaaende *Undersøgelse*, kan de ikke danne Grundlag for en endelig *Løsning* af Spørgsmaalet om Oprensning til de uforskyldt internerede.

De fra Internering løsladte Personer kan imidlertid ikke gaa frem efter Reglerne i Retsplejelovens Kap. 93 a om Oprensning i Anledning af strafferetlig Forfølgning, der kun hjemler Mulighed for Erstatning for uforskyldt Anholdelse, Varetægtsfængsel og Straf, og der er derfor efter Justitsministeriets Opfattelse Trang til en Ordning, der aabner Mulighed for Oprensning og Erstatning for Formueskade, Lidelse og Tort efter en betryggende Prøvelse af, hvorvidt den stedfundne Internering har været uforskyldt.

Da Interneringen som foran anført har været en ganske ekstraordinær af Krigsforholdene begrundet Foranstaltning, bør de i Retsplejeloven fastsatte Betingelser for Tilkendelse af Erstatning ikke uden videre overføres paa de heromhandlede